

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U KARLOVCU
Karlovac, Trg hrvatskih branitelja 1

Broj: S-DO-11/2014
Karlovac, 31. srpnja 2024.
SUŠ/SUŠ

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11
10000 ZAGREB

Na poslovni broj: St-231/2014-403

VJEROVNIK: REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587 koju
zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Karlovcu

STEČAJNI DUŽNIK: HOC BJELOLASICA d.o.o. u stečaju, Vrelo b.b., Jasenak
OIB:50919159681

Ž A L B A

Republike Hrvatske na rješenje Trgovačkog suda u
Zagrebu, broj, St-231/2014-403 od 24. srpnja 2024.

1. Rješenjem naslovnog suda riješeno je:

Odbijaju se prigovori vjerovnika: - RH, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Karlovac, OIB: 18683136487, - CENTAR ZA RESTRUKTURIRANJE I PRODAJU Zagreb, Ivana Lučića 6, OIB: 38083028711 i - INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d., Zagreb, Avenija V. Holjevca 10, OIB: 27759560625 izjavljeni 27. ožujka 2024. na završnom ročištu protiv završnog diobnog popisa, kao neosnovani.

2. Protiv navedenog rješenja vjerovnik Republika Hrvatska u otvorenom zakonskom roku podnosi žalbu zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnog prava

3. Vjerovnik Republika Hrvatska smatra da je sud pogrešno ocijenio da prigovori izneseni na završni popis ne predstavljaju niti jedan razlog koji može biti predmetom prigovora, jer da predmet izjavljenog prigovora na završni popis može biti da neka prijavljena tražbina nije unesena u završni popis, a trebala je biti, ili da je unesena, a nije smjela biti unesena ili pak da je smjela biti unesena, ali je neispravno unesena.

4. Vjerovnik je prije svega prigovorio završnom računu u kojem je kod računa rashoda - nagrada stečajnom upravitelju naveden iznos od 104.519,21 eura, iako je rješenjem naslovnog suda broj St- St-231/14-377, od 15. studenog 2023., sud odredio nagradu u iznosu od 83.615,37 eura, **BRUTO**, što je dovelo i do pogrešnog diobenog popisa. Dakle taj iznos pogrešno je unesen.

5. Rješenjem naslovnog suda stečajnom upravitelju određena je nagrada u maksimalnom iznosu od 83.615,37 eura bruto, onoliko koliko je to stečajni upravitelj i zatražio, pa izvan tog iznosa nije mogao za iznos od 20.903,84 eura a na teret stečajne mase obračunavati svoje obveze s osnova poreza ili doprinosa koje je dužan podmiriti u skladu sa poreznim propisima.

6. S obzirom da je nagrada stečajnom upravitelju određena u bruto iznosu bio je dužan unutar tog iznosa obračunati obveze koje terete taj iznos neovisno o tome kojem modelu plaćanja doprinosa i poreza podliježe. U protivnom radi se o diskriminaciji prema stečajnim upraviteljima kojima se u iznos određene nagrade uračunavaju i doprinosi koji ga terete i koji u konačnici neće dobiti neto iznos od 83.615,37 eura kao što je ovdje slučaj. Prema tome plaćanje sredstvima stečajne mase za obveze koji stečajnog upravitelj terete za iznos određene nagrade nije zakonito, jer unutar svog poslovanja na kraju poslovne godine prikazom svojih troškova može određivati da li će uopće biti u obvezi plaćanja poreza na dohodak. Prema takvom obračunu njegova nagrada u neto iznosu biti će uvijek veća nego što bi bila da je svoju obvezu obračuna doprinosa i poreza obračunao unutar određenog iznosa nagrade.

7. Stoga je obrazloženje suda kojim u točki 5. pobijanog rješenja obrazlaže da prigovor vjerovnika nije osnovan, jer da je stečajni upravitelj primio upravo iznos nagrade koji mu je rješenjem određen pogrešan i nezakonit, kao što je i pogrešno pozivanje suda da je svoju ocjenu o neosnovanosti temeljio na mišljenju i tumačenju ostalih tijela. Mišljenje Porezne uprave ne određuje način upravljanja stečajnom masom a sud je dužan primjenjivati rješenje koje je donio.

8. Isto tako, pogrešna je ocjena suda da prigovori nisu osnovani, jer da niti jedan vjerovnik nije imao primjedbi na izvješća stečajnog upravitelja. Vjerovnici nisu imali primjedbu na visinu određene nagrade nego na način prikaza rashoda za tu stavku kako je prikazana u završnom računu a protivno rješenju o nagradi.

9. Dakle, osim što je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje sud je pogrešno primijenio materijalno pravo i pri tome počinio bitnu povredu odredbe parničnog postupka, jer nije jasno i nedvojbeno obrazložio zbog čega su navodi stečajnog upravitelja osnovani a prigovori vjerovnika neosnovani.

10. Zapravo, osim citiranja zakonskih odredbe pod 4. i 5. pobijanog rješenja sud ne navodi razloge na kojima je temeljio svoju ocjenu, osim što navodi da je stečajni upravitelj dostavio svu dokumentaciju i da se je o svemu očitovao. Međutim sud nije dao valjane razloge zašto je stečajni upravitelj mogao na teret stečajne mase isplatiti sebi višu nagradu nego što je to rješenjem određeno kao što nije dao nikakve razloge za ostale prigovore koje su vjerovnici istaknuli. Navodi suda da se je stečajni upravitelj o tome očitovao nije obrazloženi razlog suda koji je dužan navesti u svojoj odluci kada je ocijenio da su prigovori vjerovnika neosnovani.

11. Slijedom navedenog vjerovnik smatra žalbu u cijelosti osnovanom i predlaže da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske usvoji u cijelosti.

ZAMJENICA
ŽUPANIJSKE DRŽAVNE ODVJETNICE
Sonja Uroić Štefanko